

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka, soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **Ing. P. S.**
bytem X
proti
žalované: **2. základní škola Cheb, Májová 14, příspěvková organizace**
IČO 70987181
sídlem Májová 14, 350 02 Cheb

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované v řízení o žádosti žalobce ze dne 4. 3. 2024 o poskytnutí informací

takto:

- I. Žalovaná je povinna vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti ze dne 4. 3. 2024 o poskytnutí informací do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 22. 2. 2026, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“)
- Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dne 23. 2. 2026, domáhal ochrany proti nečinnosti žalované v řízení o žádosti žalobce ze dne 4. 3. 2024 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a to celkem 14 informací týkajících se činnosti žalované (dále jen „Žádost“).

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že žalovaná byla povinna vyřídit jeho Žádost na základě nařízení nového projednání věci rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 21. 7. 2025. Dne 15. 8. 2025 byla žalobci doručena výzva žalované k úhradě za poskytnutí informací, proti které žalobce podal dne 15. 9. 2025 stížnost dle §16a InfZ. Ovšem žalovaná do dne podání žaloby Žádost nevyřídila. Rovněž nebyla vyřízena zmíněná stížnost ze strany nadřízeného orgánu.
3. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2025, č. j. 1 As 208/2024-24. Dále poukázal na to, že žalovaná je jednou ze školských zařízení, které jednají vůči žalobci ve shodě s ostatními, a že i přes rozsudky zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2024, č. j. 77 A 32/2024-46, ze dne 27. 11. 2024, č. j. 57 A 42/2024-59, a ze dne 28. 11. 2024, č. j. 55 A 19/2024-30, ve věcech škol 3. ZŠ, 4. ZŠ a ZŠ Kostelní, kterými byla jejich rozhodnutí zrušena pro nezákonnost, výzvu k úhradě zaslala žalovaná až po lhůtě přesahující zákonnou lhůtu pro vyřízení žádosti.
4. Přestože žalovaná měla dostatek času na řádné vyřízení Žádosti, nikterak nekonala. Přes jisté změny, které se od podání Žádosti na jaře 2024 podařilo v rámci školského systému prozatím uskutečnit, nelze než trvat na požadavku získání informací o stavu, výkonu a odpovědnosti v oblasti bezpečí dětí. Tato problematika nikdy nebyla otázkou toho, kde pracovala či pracuje bývalá partnerka žalobce nebo na kterou školu chodí děti žalobce.
5. Žalobce navrhl, aby soud žalované nařídil vyřízení jeho Žádosti ve lhůtě do 15 dní od doručení rozsudku poskytnutím požadovaných informací a aby žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná nejprve soudu sdělila podáním ze dne 3. 3. 2026, že do současné doby ve věci, již se podaná žaloba týká, nerozhodla.
7. K žalobě se žalovaná vyjádřila podáním ze dne 6. 3. 2026. V úvodu uvedla, že s podanou žalobou nesouhlasí, považuje ji za nedůvodnou, a proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Nicméně pro případ úspěchu žalobce by podle žalované soud neměl žalobci přiznat náhradu nákladů řízení, neboť žalobce žalované nedoručil výzvu k plnění ve smyslu § 142a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.
8. Žalovaná vyjádřila názor, že podaná nečinnostní žaloba není přípustná, neboť žalobce nesplnil podmínku bezvýsledného vyčerpání všech prostředků ochrany proti nečinnosti. Žalobce sice podal stížnost proti výši úhrady za poskytnutí informací, poté ale byl pasivní po dobu více než 5 kalendářních měsíců.
9. Žalovaná poté zrekapitulovala průběh řízení o Žádosti poté, co Úřad pro ochranu osobních údajů dne 21. 7. 2025 zrušil odvolací rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2024 o odmítnutí Žádosti. V rámci nového projednání žalovaná dospěla k

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí, že žalobci požadované informace poskytne, avšak po úhradě nákladů spojených s jejich vyhledáním, shromážděním a přípravou ke zveřejnění ve smyslu § 17 odst. 1 InfZ, a proto dne 15. 8. 2025 písemně vyzvala žalobce k úhradě nákladů v konkrétní výši. Žalobce proti uvedené výzvě podal stížnost, kterou žalovaná dne 26. 9. 2025 předložila spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu (Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy). Žalovaná připustila, že tak učinila o tři dny později, než jí ukládal § 16a odst. 5 InfZ. Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán ve stanovené lhůtě ani později o podané stížnosti nerozhodl, žalovaná dne 18. 2. 2026 učinila písemný dotaz nadřízenému orgánu, zda ve věci stížnosti žalobce nějak koná či již o stížnosti rozhodl. Žalované se ale od nadřízeného orgánu nedostalo odpovědi.

10. Za popsané situace je podle žalované nepochybné, že rozhodnutí o Žádosti je závislé na rozhodnutí nadřízeného orgánu o předmětné stížnosti žalobce, a proto žalovaná nenese žádnou právní či jinou odpovědnost, ve které by bylo možné spatřovat její nečinnost ve věci vyřízení Žádosti. Na straně žalované je dána trvalá zákonná překážka pro další možný postup při vyřizování Žádosti, pro kterou nelze u žalované spatřovat nečinnost. Je to nadřízený orgán, který je procesně odpovědný za průběh odvolacího řízení, a proto žalobce musí svoji snahu o nápravu směřovat především vůči nadřízenému orgánu.

IV.

Replika žalobce a další vyjádření žalované

11. Žalobce v replice ze dne 20. 3. 2026 odmítl všechny argumenty žalované obsažené v jejím vyjádření. Žalobce považuje svou žalobu za přípustnou a rovněž za důvodnou. Žalobce především poukázal na to, že jednotný postup z března 2024 vícero povinných subjektů (všechny školy zřizované městem Cheb i soukromé školy), včetně žalované, byl již v prosinci 2024 uznán nezákonným ze strany krajského soudu. Žalovaná si měla být vědoma, že její jednání není v souladu se zákonem. Přesto od rozhodnutí soudu více než 7 měsíců ničeho nekonala. Argumentace o nezaslání předžalobní výzvy není v soudním řízení správním přílehlavá, zvláště pokud je z reakcí žalované zřejmé, že by taková případná výzva na jejím postupu ničeho nezměnila.
12. Na repliku žalobce reagovala žalovaná podáním ze dne 25. 3. 2026, v němž v zásadě zopakovala svou argumentaci a setrvala na svém procesním stanovisku. Trvala na tom, že nečinným je její nadřízený orgán, nikoli ona, neboť ona v zákonné lhůtě vydala rozhodnutí obsažené ve výzvě k úhradě nákladů za poskytnutí informací, které žalobce napadl stížností. Není na žalované, aby v odvolacím řízení o takové stížnosti rozhodovala namísto odvolacího orgánu. Žalované ani zákon neukládá žádnou povinnost, jak má postupovat za situace, když nadřízený orgán o stížnosti v zákonem stanovené lhůtě nerozhodl.

V.

Průběh řízení

13. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s tímto postupem žalobce nevyjádřil nesouhlas ve lhůtě k tomu soudem poskytnuté výzvy ze dne 27. 2. 2026 a žalovaná s takovým postupem výslovně souhlasila (v podání ze dne 6. 3. 2026).
14. Soud neprováděl žádné dokazování, neboť mu pro posouzení věci plně postačovalo vyjít z žalovanou předloženého správního spisu a z nesporných skutečností. Žalobcem k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přiložené listiny byly součástí správního spisu, jímž správní soud dokazování neprovádí, neboť nejde o důkazní prostředky a správní soud přezkoumává tyto dokumenty jako součást správního spisu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, nebo bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Afs 281/2020-70). Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě rovněž odkázala pouze na listiny založené v jí předloženém správním spisu.

VI.

Posouzení věci soudem

15. Podstatou sporu v nyní projednávané věci byla otázka, zda je žalovaná nečinná při rozhodnutí o žalobcově Žádosti.
16. Soud ve svém posouzení vyšel z následujícího skutkového stavu, který zjistil z předloženého správního spisu a rovněž z nesporných tvrzení účastníků řízení.
17. Dne 4. 3. 2024 žalobce podal u žalované předmětnou Žádost, kterou žalovaná odmítla rozhodnutím ze dne 11. 3. 2024, č. j. 110/2024 (dále jen „*Odmítací rozhodnutí*“), a to z důvodu zneužití práva. K odvolání žalobce Krajský úřad Karlovarského kraje rozhodnutím ze dne 22. 4. 2024, č. j. KK/1740/LP/24 (dále jen „*Potvrzující rozhodnutí*“), Odmítací rozhodnutí potvrdil. Úřad pro ochranu osobních údajů jakožto nadřízený orgán Krajského úřadu Karlovarského kraje rozhodnutím ze dne 21. 7. 2025, č. j. UOOU-00181/25-4 (dále jen „*Zrušující rozhodnutí*“), zrušil Potvrzující i Odmítací rozhodnutí a vrátil věc žalované k novému projednání. Výzvou ze dne 15. 8. 2025, č. j. 385/2025, žalovaná žalobci oznámila, že za poskytnutí informace požaduje úhradu ve výši 4 500 Kč. Dne 15. 9. 2025 podal žalobce stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ proti zmíněné výzvě žalované obsahující požadavek na úhradu nákladů za poskytnutí informace (dále jen „*Stížnost*“). Žalovaná předložila Stížnost Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „*Ministerstvo*“) i Krajskému úřadu Karlovarského kraje, a to spolu s přípisem ze dne 26. 9. 2025 i souvisejícími podklady. Dne 18. 2. 2026 zaslala žalovaná Ministerstvu přípis, v němž se dotazuje, zda Ministerstvo ve věci jemu postoupené Stížnosti nějak činí či již nějakým způsobem o stížnosti jako nadřízený orgán rozhodlo.
18. Soud se nejprve zabýval otázkami včasnosti podané žaloby a splnění podmínek řízení.
19. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*
20. Podle § 14 odst. 5 písm. d) a § 15 odst. 1 InfZ *povinný subjekt je povinen o žádosti o informace rozhodnout ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti.*
21. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 Ans 6/2009-82, platí, že je-li rozhodnutí správního orgánu zrušeno a věc je mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí, běží lhůta pro nové rozhodnutí správního orgánu znovu ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí.
22. Jelikož bylo Zrušující rozhodnutí vydáno dne 21. 7. 2025 (právní moci mohlo Zrušující rozhodnutí nabýt jen později, než bylo vydáno), byla žaloba žalobce, došla soudu dne 23. 2. 2026, nepochybně včasná.
23. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

24. Procesní situace, v níž se žalobce nacházel v době podání žaloby, byla již ve vztahu k uplatnění prostředků ochrany před nečinností uvnitř státní správy dle § 79 odst. 1 s. ř. s. judikaturou Nejvyššího správního soudu vyřešena. Pokud žadatel o informace podá stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ proti oznámení povinného subjektu o požadované úhradě za poskytnutí informace a nadřízený orgán povinného subjektu o ní včas nerozhodne, představuje samotné podání stížnosti uplatnění zvláštního typu prostředku proti nečinnosti povinného subjektu při poskytování informací a pro připuštění žaloby na ochranu před nečinností povinného subjektu k meritornímu přezkumu není nezbytné vyčerpat další prostředek ochrany proti nečinnosti nadřízeného orgánu povinného subjektu (srov. žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 208/2024-24, body 2, 7, 13 a 14 nebo rozsudek téhož soudu ze dne 30. 1. 2025, č. j. 10 As 281/2024-27, body 17 až 19).
25. V posuzované věci podal žalobce Stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace dne 15. 9. 2025. V souladu s § 16a odst. 4, 5, 7 a 8 InfZ měl nadřízený orgán žalované o Stížnosti rozhodnout do 7. 10. 2025 (7 + 15 dnů ode dne podání stížnosti), o Stížnosti však nerozhodl do dne podání žaloby. Proto se uplatní popsany judikurní závěr, že podáním Stížnosti žalobce podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ uplatnil zvláštní typ prostředku proti nečinnosti povinného subjektu při poskytování informací a naplnil tak podmínku řízení stanovenou v § 79 odst. 1 věta první s. ř. s.
26. Soud proto nemohl přisvědčit žalované, že žalobcova žaloba je nepřijatná pro nesplnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti povinného subjektu.
27. O aktivní legitimaci žalobce nebylo v projednávané věci žádných pochyb, neboť žalobce je žadatelem o informace. Nebylo sporné ani to, že žalovaná byla v dané věci povinným subjektem ve smyslu InfZ. Jelikož byla žalovaná povinným subjektem, byla u ní dána pasivní legitimace v řízení o nečinnosti žalobě usilující o poskytnutí informací na základě žalobcovy Žádosti podané dle InfZ. Námitku žalované, že v daném případě je skutečným původcem nečinnosti její nadřízený orgán, který stále nerozhodl o Stížnosti, soud vypořádá níže v tomto rozsudku.
28. Vzhledem ke splnění podmínek řízení a dále k tomu, že žaloba obsahuje všechny požadované formální náležitosti, mohl soud přistoupit k věcnému posouzení důvodnosti žaloby.
29. Po přezkoumání skutkového a právního stavu věci soud na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
30. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*
31. Podle § 4 odst. 1 InfZ *poskytují povinné subjekty informace na základě žádosti nebo zveřejněním.*
32. Podle § 4a odst. 2 a 3 InfZ platí, že *je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti, zejména (a) sdělením informace v elektronické nebo listinné podobě, (b) poskytnutím kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, (c) poskytnutím*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

datového souboru obsahujícího požadovanou informaci, (d) nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, (e) sdílením dat prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací, nebo (f) umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění, obnovuje, doplňuje nebo opakovaně vytváří, nebo jejím pravidelným předáváním jiným způsobem. Pokud takový způsob poskytnutí informace není možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem.

33. Podle § 6 odst. 1 InfZ může povinný subjekt, pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.
34. V § 7 až § 12 InfZ jsou stanoveny případy, kdy povinný subjekt informaci neposkytne, resp. kdy může žádost o poskytnutí informace odmítnout.
35. Podle § 14 odst. 5 InfZ povinný subjekt posoudí žádost a (a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14b nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží, (b) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti, (c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli, (d) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění nebo upřesnění; je-li zapotřebí licence podle § 14b, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.
36. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
37. Podle § 15 odst. 3 InfZ platí, že pokud povinný subjekt poskytuje informaci formou kopie dokumentu, z něhož vyloučil pouze osobní údaje nebo informace, které jsou bankovním nebo obchodním tajemstvím a které získal při postupech podle správního, daňového nebo kontrolního řádu, nemusí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Sdělí-li žadatel v podané žádosti anebo do 15 dnů ode dne doručení požadované informace způsobem stanoveným tímto zákonem pro podání písemné žádosti o informace povinnému subjektu, že trvá na vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti v rozsahu vymezených osobních údajů nebo bankovního anebo obchodního tajemství, povinný subjekt jej vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti anebo do 15 dnů ode dne doručení sdělení žadatele.
38. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se nečinností správního orgánu rozumí objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).
39. Soud konstatuje, že k jeho výzvě ze dne 27. 2. 2026 adresované oběma účastníkům řízení, aby okamžitě informovali soud o vydání rozhodnutí, kdy bez takového vyrozumění bude soud předpokládat, že rozhodnutí nebylo vydáno, žalovaná v podání ze dne 3. 3. 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výslovně sdělila, že žádné rozhodnutí v předmětné věci o žalobcově Žádosti nevydala. Rovněž z pozdějších vyjádření žalované jasně plyne, že ani později žádné rozhodnutí o Žádosti, jehož vydání se žalobce domáhal prostřednictvím předmětné nečinnosti žaloby, žalovaná nevydala. Ani žalobce ke dni vydání tohoto rozsudku soudu nesdělil, že by žalovaná o Žádosti již rozhodla.

40. Podle § 16a odst. 5 InfZ je povinný subjekt povinen předložit stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku sníží úhradu, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Podle odstavce 8 tohoto zákonného ustanovení je povinen nadřízený orgán o stížnosti rozhodnout do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.
41. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaná podmínila poskytnutí informací dle Žádosti zaplacením úhrady nákladů ve výši 4 500 Kč, proti čemuž žalobce podal Stížnost. Jelikož žalovaná na úhradě nákladů setrvala, postoupila Stížnost nadřízenému orgánu (Ministerstvu a navíc i Krajskému úřadu Karlovarského kraje). Nadřízený orgán, ač byl povinen o Stížnosti rozhodnout do 15 dnů ode dne podání Stížnosti, tak ve stanovené lhůtě neučinil a neučinil tak až doposud. Žalovaná přitom odmítá do doby rozhodnutí o Stížnosti žalobcem vyžádané informace poskytnout, příp. o Žádosti rozhodnout.
42. S ohledem na výše uvedené má soud za zřejmé, že žalovaná, coby povinný subjekt dle InfZ, je ohledně Žádosti nečinná. Nečinnost nadřízeného orgánu ohledně rozhodnutí o Stížnosti je totiž plně přičitatelná žalované jako povinnému subjektu dle InfZ (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 3. 2025, č. j. 31 A 33/2024-102, bod 33, resp. tam odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2020, č. j. 2 As 397/2019-40, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2019, č. j. 14 A 103/2019-20).
43. Soud podotýká, že pro posouzení nečinnosti žalované je právně bezvýznamné, jak žalovaná po obsahové stránce hodnotí Žádost a tvrzenou pasivitu žalobce, neboť žalovaná musí při vyřízení Žádosti postupovat způsoby stanovenými v InfZ.
44. Soud tedy v dané věci shledal nečinnost žalované s vyřízením žalobcoví Žádosti, jíž je, coby povinnému subjektu dle InfZ, přičitatelná aktuální nečinnost jejího nadřízeného orgánu při vyřizování Stížnosti proti oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací. Žalobce se proto důvodně domáhá ochrany proti nečinnosti přímo vůči žalované jako povinnému subjektu.
45. Soud dodává, že žalobce požadoval petitem žaloby, aby soud nařídil žalované poskytnutí požadovaných informací. Správní soudy však v řízení o nečinnosti žalobě podle InfZ nemohou ukládat povinným subjektům, aby vyžádané informace poskytly, nýbrž jen to, aby o žádosti rozhodly. Povinnost povinného subjektu rozhodnout o žádosti o informace (vyřídit takovou žádost) totiž může být splněna nejen poskytnutím informace, ale i odmítnutím žádosti o informace, jsou-li pro to splněny výše uvedené zákonné předpoklady.

VII.

Rozhodnutí soudu

46. Jelikož soud shledal žalobu důvodnou, uložil v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. ve výroku I. tohoto rozsudku žalované povinnost vydat ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozsudku rozhodnutí ve věci Žádosti žalobce. Stanovenou lhůtu soud považoval s ohledem na dosavadní průběh řízení za přiměřenou se zohledněním výše uvedených skutečností.

VIII.

Náklady řízení

47. Výrokem II. tohoto rozsudku soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalované, která ve věci úspěch neměla, právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení před soudem. Takové náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soud neshledal žádné zákonné důvody, pro které by náhradu nákladů řízení nemohl žalobci přiznat, přičemž takovým důvodem nemohla být ani žalovanou namítaná absence výzvy k plnění dle ustanovení § 142a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), které se v soudním řízení správním neuplatní.
48. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve lhůtě, kterou lze považovat za přiměřenou s ohledem na možnosti žalované platbu provést (srov. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. května 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu